

بِقَلْمِ آقَى عَبْدُالْحَسِينِ سِپَنْتَا

هشت بهشت و تالار اشرف

موضوع تحويل عمارت قدیمی هشت بهشت باستانشناسی و تخلیه عمارت قدیمی موسوم به تالار اشرف از طرف اداره فرهنگ برای موزه اصفهان برای کسانیکه علاقمند بحفظ آثار باستانی میباشند مسئله جالب روز در اصفهان قرار گرفته زیرا مدت‌ها بود که موضوع واگذاری هشت بهشت مورد مکاتبه و مذاکره وزارت فرهنگ و اداره باستانشناسی و مالک آن آقای ابوالفتح قهرمان قرار گرفته بود. فرهنگ و باستانشناسی از لحاظ استفاده از این بنای تاریخی و آقای قهرمان از نظر مالکیت محل دعاوی داشتند که از روی حق و انصاف باید گفت هر دو محق بودند، در جلساتی که راجع باین موضوع در اصفهان تشکیل شده بود و بیشتر مذاکرات روی خدمات این و آن دور میزد که در واگذاری عمارت هشت بهشت چنین و چنان کرده‌اند از آقای قهرمان نیز تقدیر بعمل آمد که بمورد بود زیرا ایشان موقع را چنین تشخیص دادند که این بنای تاریخی در دسترس مردم قرار گیرد و مخصوصاً در طرح این نقشه آقای مهندس علی اصغر بختیار که از مهندسین عالیرتبه تحصیل کرده در انگلستان میباشند دخالت و نظر مؤثر داشتند. در هر حال جای خوشوقتی است که آنچه از دیر زمانی آرزوی دوستداران با آثار باستانی اصفهان بود صورت عمل بخود گرفت همچنین در مورد تالار اشرف جای بسی خوشوقتی بود در جلسه انجمن آثار ملی اصفهان آقای مشکوتوی قائم مقام وزیر فرهنگ در شورای عالی باستانشناسی که در امر واگذاری دو بنای نامبرده سهم و حق بزرگی دارند از خدمات آقای امامزاده رئیس اسبق فرهنگ اصفهان

و مرحوم استاد نصرالله رفاهی که با بودجه ناچیزی در سال ۱۳۱۶ به تعمیر و تزئین تالار اشرف پرداختند یاد و تجلیل نمودند. زیرا هرچه از خدمتگذاران واقعی یادآوری و تقدیر شود حق شناسی ملی ما بیشتر ظاهر و موجب تشویق دیگران قرار میگیرد.

راجع به هشت بخش گدار اطلاعاتی گرد آورده که شاید جامع‌تر از سایر نویسندهای میباشد که قبل از او درباره هشت بخش چیز نوشته‌اند. این بنا در تاریخ ۲۲ آذر ۱۳۱۳ در فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسیده است و گدار کتب و مراجع هر بوط بآن را چنین نام میبرد:

یکسال میان ایرانیان تألیف برآون، سفر نامه شوالیه شاردن، اینیه جدید ایران تألیف کوست، مقاله ایران و کلده، و علام بقلم دیولا فوا در مجله دور دنیا مسافرت با ایران، ایران جدید تألیف فلاندن و پ کوست، صفت ایرانی تألیف ۱. گایه، رسالت صنعت اسلامی قسمت معماری بقلم ه. سالان.

شاردن هشت بخش را با غ بلبل میخواند زیرا در آن با غ آشیانه‌های بلبل وجود داشته گدار درباره این با غ میگویند:

بنای مزبور با تالار وسط که از اطراف باز است و بنای‌های دو طبقه در چهار کنج عمارت که همان هشت بخش است هنوز هم کیفیت و هیئت اولیه خود را حفظ نموده و اندکی از لطف و زیبائی قدیم خود را دارد.

شاردن که سری پرشور و احساساتی سرشار داشته است ضمن تعریف از ظرافت و دلربائی‌های این بنا چنین مینویسد:

«این تالار شگفت انگیز چنان پیچ در پیچ و تو در توست که اگر کسی بالای آن برود تقریباً در همه جای آن راه را گم میکند و پله‌های آن بقدرتی از نظر پنهان است که بآسانی نمیتوان آنها را پیدا کرد، تمام اطراف آن از پا تا

بلندی ده قدم از سنجک یشم پوشیده شده طارمیها یش از چوب زرین و قابهای پنجه‌رهایش از نقره و جام پنجه‌ها بلور یا شیشه‌های نازک رنگارنگ میباشد. از حیث تزئینات نمیتوان چیزی ساخت که بیش از آرایش‌های این کاخ شکوه و طراحت را با هم در برداشته باشد، در همه جای آن جز طلا و مینای لاجوردی رنگ چیزی دیده نمیشود...

اطاقهای کوچکی دارد که تمام دیوارها و سقف آن آئینه کاری است. اثاثیه هر قسمت آن از بهترین و شهوت انگیزترین تزئینات دنیا بشمار می‌رود در این جا خلوتگاههای کوچکی است که در حکم یک تختخواب است.

نمیتوان این نکته را ناگفته گذاشت که هنگام گردش در این مکان و زوایای آن که مخصوص لذات عشق ساخته شده است بقدرتی انسان فریفته میشود که صاف و ساده بخواهیم حقیقت را بگوئیم دل کشدن از آنجا کارآسانی نیست... این عمارت بامر شاه سلیمان (۱۰۵-۱۰۷ هجری = ۱۶۹۴-۱۶۶۷ میلادی) احداث گشته و تنها ساخته‌مان آن پنجاه هزار قران تمام شده، اثاثیه و سایر متعلقات بنا بهیچوجه ارتباطی با این رقم ندارد. «

بنا بر آنچه که مؤلف نامه خسروان نوشته (۱) شاه سلیمان ابنیه زیادی احداث نمود که هشت بهشت یکی از آن جمله است. بنا بر این اصل و منشاء پیدایش این بنا از روی نوشته فوق اثبات و تأیید می‌گردد و جای هیچگونه تردیدی باقی نمی‌گذارد و آنجائی که ژ. دیولا فوا و پ. کوست احداث بنای فوق را به فتحعلیشاه نسبت میدهند باید این نکته را نظر داشت که کاخ مزبور توسط این سلطان تعمیر گشته و تبدیل شکل یافته و متأسفانه زیر و زبر شده است و ظاهرًا

۱- نامه خسروان تألیف جلال بن فتحعلیشاه قاجار چاپ ۱۲۸۸ هجری.

این عمل موقع ورود پسرش صفوی الدوّله باصفهان که نامزد فرمانداری شهر منبور بوده انجام گرفته است .^(۱)

آقای سید جلال الدین تهرانی در سال ۱۳۱۱ راجع به هشت بهشت شرحی نوشته و آنرا از آثار شاه عباس دوم دانسته و در آن موقع در دست بانوی عظمی خواهر آقای مسعود میرزا ظل‌السلطان بوده است و در باره حوض مروارید مینویسد :

« یک حوض مرمر معروف بحوض مروارید در آنجاست که از عمارت خارج شهر صفویه بدانجا نقل گردیده که بواسطه حیجاری که در آن شده آب مانند دانه‌های مروارید از آن می‌آید ازین سبب بحوض مروارید خوانده شده است .^(۲) »

پرسور لکهارت در کتاب شهرهای مشهور ایران ساختمان هشت بهشت را مقارن سال ۱۶۷۰ میلادی میداند .^(۳)

و اما راجع به تالار اشرف گدار معتقد است این بنا در داخل کاخ شاهی واقع بوده و هیچ‌گونه ارتباطی با اشرف افغان ندارد (اشرف افغان از سال ۱۱۳۷ تا ۱۱۴۲ هجری در ایران بود و در آن سال از نادرشاه شکست خورده فرار کرد) بلکه بمعنی تالار با افتخار (اشرف تالارها) میباشد و معروف است شاه عباس ثانی آنرا ساخته است .

لیکن شاردن که در اوآخر سلطنت این پادشاه و در زمان پادشاهی جانشین وی شاه سلیمان تا سال ۱۰۸۸ هجری (۱۶۷۷ م) در اصفهان میزبانیه همیج از این

۱ - مراجمه شود به آثار ایران جلد دوم جزو اول سال ۱۳۱۸ شمسی .

۲ - مراجمه شود به گاہنامه سید جلال الدین تهرانی سال ۱۳۱۲ شمسی .

۳ - شهرهای مشهور ایران چاپ ۱۹۳۹ صفحه ۱۸ .

تالار صحبتی نکرده است . بعلاوه ضمن قرائت شرح « تاجگذاری سلیمان » (۱) ملاحظه میشود بنایی که شاردن بنام طالار طویله معروفی کرده و شاه سلیمان در آنجا تاجگذاری نموده عیناً همان محلی است که اکنون تالار اشرف در آنجا واقع است .

نقشه‌های اطلس شاردن و توصیفی که مشارالیه کرده مانع است که بنای فعلی که تماماً از آجر و دارای سقف ضربی است با عمارت مختصر کلاه فرنگی مانندی که « از هرسوباز بوده و در يك قرن پيش توسيط شاه طهماسب » بنا گردیده بود اشتباه شود .

بنا بر گفته شاردن « اين بنا تقریباً از چوب ساخته شده است ... سقف آن مسطوح و بر جرزهای منحني استوار گشته است ، این جرزها از ورقه ضخیمی از طلا پوشیده شده و سقف را ببلندی ۲۶ یا ۲۷ پا نگاهداده اند . سقف بنا را با چوب و تخته کار کرده و آلت بندی نموده اند در نتیجه صورت قاب بندی پیدا کرده و طلا در آنجا چون سایر نقاط عمارت میدرخشد ... » (۲)

بنابراین باید چنین بیندیشیم که تالار اشرف در آخر سلطنت شاه سلیمان و یا در زمان پادشاهی شاه سلطان حسین ساخته شده است .

گدار میگوید سی و سه سال قبل از این تصمیم بخرابی بنایی سمت راست و چپ این بنا که باعث نگاهداری سقفهای ضربی آن بود گرفته شد و در نتیجه عمارت مزبور ناپایدار و تعادل را از دست داده و خطرناکترین صورت را پیدا کرد . طاقهای ضربی اطاقهای چنین تالار بطرف بیرون فشار آورد . شروع بیاز

۱- سفرنامه شوالیه شاردن چاپ ل . لانگلش جلد نهم صفحه ۵۷۳ - ۳۹۷ و جلد

دهم صفحه ۱۴۰ - ۱ .

۲- جلد نهم شاردن صفحه ۴۳۹ - ۴۷۰ .

شدن نمود و گنبد مرکزی عمارت نیز تکان میخورد.
در این موقع اداره باستان‌شناسی موفق به تحصیل اعتبار لازم برای ترمیم
این خرابیها گردید (گدار در سال ۱۳۱۸ این مطلب را مینویسد).
بوسیله ساختن پشته‌های متعدد بنا نگاهداری شد سقفا ترمیم گردید و
ضمیر از موقعیت استفاده نموده محلی برای اداره فرهنگ اصفهان در عین حال
بنا نمودند.

اندود گچ که روی تزئینات داخلی عمارت را پوشانیده بود برداشته شد و
گچ بریها ترمیم گردید. تالار اشرف محل کمیسیونهای فرهنگی شد و بنای مزبور
که بدین ترتیب تحت تعمیر واقع گشته بود از خطر جست و تحت مراقبت و مورد
استفاده قرار گرفت. (۱)

در سال ۱۳۱۱ آفای سید جلال الدین طهرانی تالار اشرف را دیده و در باره
آن مینویسد:

« از باغ کاج که گذشتم میرسیم بعمارتی که معروف بنالار اشرف است و فعلا
دو اطاق و یک تالار دیده میشود که بسیار مجلل است گچ بری بر جسته لاجوردی
و طلا کاری آن بهیچوجه شباهت بکار اول صفویه ندارد و طرز مخصوصی است
بسیار خوش و درهای آن رو بجنوب بیانچه بازمیشود که در علیحده فعلا بخیابان
فرعی دارد. »

تالار این عمارت بالا خانه‌های کوچک دارد و در زیر گنبد در وسط قسمتی
مقرنس از گچ ساخته شده که مذهب و منقش است و یک ترنج در وسط آن از طلا
کاری خالص میباشد و اساساً طرز نقاشی و گچ بری این تالار با اینه صفویه فرق
دارد و در آنجا چند قطعه از گچ پخته دیدم که گویا متعلق بعمارت هفت دست بوده

۱- مراجعه شود به آثار ایران جلد دوم جزو اول ۱۳۱۸ شمسی.

است و شرح این قبیل گچ پخته در عنوان کلیسا‌ای وانک خواهد آمد . «(۱) منظور از اشاره به کلیسا‌ای وانک قسمت‌هائی از گچ پخته است که متعلق به عمارت هفت دست بوده و در کلیسا‌ای وانک نگاهداری شده بر روی آن گل و بوته و مرغان نقش شده و عیناً مانند همان نقوش تزئینی تالار اشرف است . لکهارت در کتاب خود ساختمان تالار اشرف را بزمان شاه عباس دوم میرساند که مقارن سالهای ۱۶۴۲ و ۱۶۶۶ میباشد . (۲)

این بود تاریخچه‌ای مختصر از دو بنای تاریخی اصفهان که اخیراً در اختیار مردم قرار گرفته شده است و شاید در ختم کلام بنا بر سر معمول بیمورد نباشد برای ثبت در تاریخ ذکر شود این واگذاریها در زمان ریاست فرهنگ آقای دکتر افجه مدیر کل وزارت فرهنگ انجام گرفت . و امید است از هر دو بنا استفاده کامل بقیع مردم و فرهنگ و باستان‌شناسی بشود .

۱- مراجعت شود به گاهنامه سید جلال الدین تهرانی ۱۳۱۲ شمسی .

۲- شهرهای مشهور ایران لکهارت صفحه ۱۸ .

پژوهشکار علوم انسانی و مطالعات فرنگی

پرتال جامع علوم انسانی
فصل اماره

توان گریخت بجایی ز دشمنان ، لیکن
چو خود عدوی خود ستم چکونه بگریزم ؟
ز خویش لاجرم چون گریز ممکن نیست
جز این چه چاره که با خود همیشه بستیزم
قا آنی